

Slavnostní koncert k Roku české hudby 2014

V pátek 2. 5. 2014 v 18 hodin u příležitosti Roku české hudby se konal v Brně v Besedním domě koncert v duchu tradice sborově pěveckého umění k odkazu Františka Lýska, narozeného 2. 5. 1904 v Proskovicích / F.L. zemřel v roce 1977/. Zúčastnilo se jej šest zástupců festivalové rady s ředitelkou paní Eliškou Krejčíčkovou. Kdo jste nebyl v brněnském Besedním domě, vřele doporučujeme návštěvu, budete nadšeni překrásným prostředím s dokonalým řemeslnickým zpracováním všech stavebních prací, nádherným secesně zlaceným zdobením, překrásných lustrů a dokonalých drobných zdobení. Program začal fanfárami ze Sinfonietty Leoše Janáčka. Hráči na žesťové nástroje, studenti Konzervatoře Brno, stáli na balkoně a čisté tóny skladby se snášely do hlediště. Všem se tajil dech. Jak silný náboj má česká hudba!

Úvodní slova se zhostil prof. PhDr. Miloš Štědroň, CSc., čestný člen Lýskova nadačního fondu v Brně. V jeho neformální projevu zazněla vzpomínka na přísného profesora Františka Lýska, dirigenta Brněnského dětského sboru, jehož byl členem. Vzpomínal na dirigentovu práci, jež k odborné výuce potřeboval jen svou ruku, která sloužila jako notová osnova.

U této příležitosti byli oceněni Nadací Český hudební fond na návrh Sdružení sborových dirigentů a Lýskova nadačního fondu Cenou Františka Lýska za rok 2013 Jakub Klecker a Karel Vigler, Cenu Ferdinanda Vacha získal Petr Fiala.

Za potlesku přítomných nastupovaly zpěvačky Kantilény, sbor dětí a mládeže při Filharmonii Brno. Doprovod na klavír Jiří Hrubý a Jana Hlaváčková. Sbor řídil Michal Jančík. Náročný repertoár zvládl sbor bravurně. Skladby Antonína Dvořáka Čtyři dueta z Moravských dvojzpěvů, Deset zpěvů Josefa Suka a tři lidové písně v úpravě Františka Lýska.

Po přestávce vystoupil Mátlův akademický sbor za řízení Lubomíra Mátle. Velmi náročný program spočíval ve skladbě V přírodě Antonína Dvořáka, Lásky a smrti Petra Ebena, Dvanáct duchovních polyfonií Vytavutase Miškinise. Společný zpěv sboru i posluchačů čerpal ze sbírky lidových písní Pomněnky a Pampelišky: V tym proskovskym černym lese- Dolina, dolina- Tovačov, Tovačov- Měla jsem holoubka. Zpívali všichni přítomní.

Nejsilnější zážitek se dostavil v úplném závěru večera. Zazněl z reproduktorů přísný hlas pana profesora Lýska při jedné hodině se sborem. Na vlastní uši jsme slyšeli, jak to dětem zpívalo a jak čistě zněly dvojhlasy, tří... i čtyřhlasé akordy.

Setkání sborů a sbormistrů ve foyeru bylo milé, při skleničce bílého vína jsme strávili milé chvílky s příznivci sborového zpěvu z celé republiky. Zástupcům z Prahy jsme mohli předat propagační materiály festivalu Poodří Františka Lýska z Moravskoslezského kraje.

Ještě zbývá rozloučit se docentkou Květuší Lepilovou, dcerou F.Lýska a jejího bratra, architekta Lumíra Lýska, kteří byli hlavními organizátory koncertu.

Čeká nás cesta domů, v autě posloucháme Elišku Krejčíčkovou a Věrku Závidčákovou, jak líčí zážitky se souborem Ondřejníc na zahraničních zájezdech. Cesta rychle ubíhá a za dvě hodinky nás spolehlivý řidič Pepík Makový, původně z Jistebníku, nyní občan Proskovic, přiváží do výchozí stanice. Ještě stačíme při svitu baterky prohlédnout velkoplošné fotografie v Galerijní ulici a jsme v cíli cesty. Naplnění uměleckými zážitky z brněnského koncertu se vracíme do svých domovů.

Květen 2014, JM

